

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς Ὀλυμπίαν ἀποστολῆς τῶν ἀρχαιο-
λόγων μας Καστόρχη, Μυλωνᾶ καὶ Εὐστρατιάδου πρὸς δι-
ευκρίνησιν τῶν διπλῶν ὁ κ. Π. εἶπεν :

— Ὅσον διὰ τοὺς σταλέντας ἀρχαιολόγους δὲν ὑπάρχει
φόβος νὰ μᾶς τοὺς ζητήσουν οἱ Γερμανοὶ ὡς διπλοῦς, διότι
δὲν ἔχομεν ἄλλους νὰ τοὺς ἀντικαταστήσωμεν.

Εἰς βουλευτῆς ἐκ τῶν οἰκειοτέρων τοῦ κ. Κουμουνδού-
ρου εἶχε λάβει ῥητὴν ὑπόσχεσιν παρ' αὐτοῦ περὶ τοῦ διο-
ρισμοῦ ἐνὸς εἰρηνοδίκου, ὅτε μαθαίνει ὅτι ἀντὶ τοῦ διορι-
σθέντος ἰδικοῦ του διορίσθη ἄλλος.

Τρέχει πνευστιῶν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν καί,

— Τί σοῦ χρωστοῦσα νὰ μοῦ πῆς ψέμματα, τοῦ λέγει.

— Κ' ἐγὼ, ἀπαντᾷ ὁ πρωθυπουργός, τί σοῦ χρωστοῦσα
νὰ σοῦ 'πῶ ἀλήθεια ;

ὑπὸ τῆς τελευταίας ἀνακλήσεως τῶν εἰς ἀποστρατείαν
τεθέντων ἀξιωματικῶν ἐμπνευσθεὶς τις «τὸ μόνον κέρδος,
εἶπεν, ὅλης τῆς ἐπιστρατείας θὰ εἶναι ποῦ θὰ μᾶς μείνουν
μερικὰ μουλάρια καὶ ἀξιωματικοί. Τὰ μουλάρια μετα-
πουλῶντας μπορεῖ νὰ πιάσωμε τὴ μισή τιμὴ, ἀλλὰ τοὺς
ἀξιωματικούς ;»

— Θέλετε νὰ δεκατίσητε τὸν τουρκικὸν στρατὸν προ-
τοῦ πολεμήσετε, ἡρώτα καὶ ἀπῆντα ἀστεῖός τις ;

— Στεῖλτέ του τοὺς νέους διορισθέντας ἐπικούρους ἱα-
τρούς.

Προφητικώτατα ὁ συντάκτης τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς
Νάτος ὠνόμασε τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν Παπα-
λαχανόπουλον.

Μαθαίνομεν ὅτι καθ' ἐσπέραν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην
νὰ πηγαίῃ ἐφ' ἀμάξης εἰς τὸν Βοτανικὸν κήπον καὶ νὰ
κατακόπῃ ἄνθη, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ γρασιδίου.

Ἀπόδειξις καὶ αὕτη ὅτι ὁ φετεινὸς Φεβρουάριος ἦτο ἀ-
ληθινὸς Μᾶης.

Ἀκούσαμεν ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν βαρυνό-
μενος νὰ ὑπογράψῃ καὶ πρὸς ἐπιτάχυνσιν τοῦ ἔργου τοῦ
πολέμου ἐτύπωσεν ἐπὶ σφραγίδος τὴν ἰδιόχειρον ὑπογρα-
φὴν του, ἥτις καὶ τίθεται εἰς ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου
τῶν στρατιωτικῶν ἐξερχόμενα ἔγγραφα.

Φαντασθῆτε νὰ ἀκυρωθῶσιν ὅλα αὐτὰ τὰ ἔγγραφα μα-
ζὺ, τί χαρά !

Τί ὥραία σκηνὴ ἐγένετο τὴν μεσημβρίαν τῆς Δευτέρας
ἐνώπιον τοῦ Φρουραρχείου, πλήθους πολιτῶν συνηγμένων
ἐκεῖ, ἐνῶ ἡ ψυχὴ των ἐξεκαρδίζετο ἀπὸ γέλοιο.

Ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ ἡ συνήθης φρουρὰ εἰς τὰ ἀνάκτορα,
ἐπειδὴ δὲ δὲν ὑπέθετον ὅτι κατέβη ὁ Βασιλεὺς, ἔγειναν ἀ-
νάστατοι ὅλοι οἱ δρόμοι καὶ ὅλα τὰ καφενεῖα διὰ νὰ εὐ-
ρεθῇ ἀξιωματικός !

Ἐχομεν τόσον ὀλίγους !

Μετὰ μεσημβρίαν τὸ Σάββατον ἀνεχώρει τὸ δὸν πεζικὸν
τάγμα, διευθυνόμενον κατ' ἀρχὰς εἰς Πειραιᾶ καὶ μετὰ
ταῦτα ἀγνοοῦμεν ποῦ. Ἐπειδὴ εἰς τὸ τάγμα αὐτὸ ἦσαν
πολλοὶ ἐκ τῶν περίξ χωρίων, συνήχθησαν εἰς τὸν στρα-

στέρου ἰδεολόγου Ἑλληνοῦ. Περὶ ὑπάρξεως, ὡς βλέπετε καὶ
ὡς αἰσθάνεσθε, ὁ ἀγὼν διὰ τοῦτο πᾶς Ἑλληνικὸς ἀγὼν
εἶναι ἱερὸς καὶ δίκαιος καὶ ὅσιος. Οὕτως ἐνόησε τὸν Ἑλ-
ληνικὸν ἀγῶνα καὶ ὁ Γορτύνιος Καθούρ, ὅταν ἐζήτηε παρὰ
τῆς Εὐρώπης ἐν Βερολίῳ ἄρτον διὰ τὸ Ἑλληνικὸν κράτος.
Καὶ μήπως βουλευταὶ καὶ ὑπουργοὶ καὶ δημοσιογράφοι ἐν-
νοοῦσιν ἄλλως τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα ἢ ὡς ζήτημα ἄρτου ;
Προσθέτομεν μάλιστα ὅτι ἡ ὑψηλότερα ἐννοια, ἂν μὴ περι-
έληθῇ τὴν μορφήν θερμῆς καὶ εὐδύμου κουραμάνας, οὐδέποτε
ἔσται καταληπτὴ ἐν Ἑλλάδι· τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν τελειό-
τητα τῆς ἡμετέρας φυλῆς καὶ τὴν ἀνωτέραν ἡμῶν κατα-
γωγὴν· ἄρτος εἶναι ἡ προσωποποίησις παντὸς ἰδανικοῦ καὶ
ἡ ἰδανικεὺς τοῦ πραγματικώτερου τῶν πραγμάτων.

Ἀλλ' ἐὰν εἴμεθα ἐπαῖται ὡς πολιτικοὶ καὶ ὡς πολῖται,
εἴμεθα τοῦναντίον γενναιοφρονέστατοι κοσμοπολῖται καὶ
πολημρότατοι φρασεοπλάσται ὡς Ἑλληνες. Ἀναγνώσατε
οἷονδῆποτε λόγον τοῦ κ. Κουμουνδούρου· νομίζετε ὅτι θὰ
εὗρητε ἐν αὐτῷ τὸν πολιτικὸν ὅστις μηχανεύεται πῶς ὁ
ἐκνεφίος του Ἀλεξάκης νὰ συλλέξῃ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς τὰ εἰ-
σοδήματα τριῶν προξενείων ; ἀπατάσθε· μόνος ὁ Βίκτωρ
Οὐγκὼ δύναται νὰ μεταρσιωθῇ εἰς ὑψηλότερας καὶ γενικω-
τέρας ἀρχὰς τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἀγορεύοντος· διότι ὁ
ἄνθρωπος οὗτος φέρει εἰς τὰς φλέβας του ρανίδα τοῦ αἵμα-
τος τοῦ Αὐσάνδρου, ὅστις ἐδογματίζεν ὅτι τοὺς παῖδας γελα-

τις μὲ ἀστραγάλους, τοὺς δὲ ἄνδρας διὰ τῶν ἐπιπορκιῶν.
Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀνθρωπότης εἶναι ἀθάνατος· πιστεύομεν,
ὅτι τὴν ἱστορίαν τῶν ἐθνῶν διευθύνει θεία πρόνοια καὶ νό-
μοι ἠθικοὶ αἰώνιοι καὶ ἀναλλοίωτοι· ἀλλὰ πιστεύομεν ἐπίσης
ὅτι οὐδέποτε ἐξεδόθη ἐναργεστέρα σάτυρα τῶν ἠθικῶν τού-
των νόμων ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ κ. Κουμουνδούρου· καὶ
— ἄς τὸ ὁμολογήσωμεν — ἕκαστος Ἑλλήν ἐστὶν κατὰ τὸ
μᾶλλον ἢ ἥττον μικρογραφία Κουμουνδούρου. Διὰ τοῦτο
ἐλπίς βελτιώσεως ἡμῶν δὲν θὰ ἀνατείλῃ, ἂν μὴ ἀποστρα-
φῶμεν πρότερον ἡμᾶς αὐτούς.

Διὰ τοῦτο, παρ' ἡμῖν συνταγματικοὶ καὶ δημοκρατικοὶ
καὶ μοναρχικοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι καὶ τυραννοκτόνοι δὲν εἶ-
ναι δυνατόν νὰ ὑπάρξωσιν, ἢ τὸ πολὺ θὰ ὑπάρξωσι ζῶσαι
παρωδίαί τῶν φρονημάτων πάντων· διότι ὅχι μόνον δὲν κα-
τεβλήθη οὐδεμία φροντίς περὶ μορφώσεως χαρακτήρων, ἀλ-
λ' ἐπροστατεύθη καὶ ἐνισχύθη πάντοτε ἡ ἀχάρακτηρησία
καὶ ἡ ἀσυνειδησία. Διότι πρῶτιστα πάντων οἱ πολιτικοὶ
ἡμῶν, ὡς αἱ ἐταῖραι, δὲν ἀρέσκονται νὰ περικυκλῶνται
ὑπὸ φρονηματιῶν ἀλλ' ὑπὸ θυμιαστῶν. Διὰ τοῦτο ἀνετρά-
πησαν οἱ ἠθικοὶ ὅροι παρ' ἡμῖν καὶ ἐσυγχίσθησαν τίμιοι
μετὰ ἀτίμων. Ἡ μήπως θὰ δώσῃ χορὸν ἡ δεῖνα ἐστιγμά-
τισμένη ἐπὶ ἀτιμίᾳ Κυρία καὶ δὲν θὰ σπεύσῃ μετὰ χα-
ρᾶς καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ δέσποινα καὶ δεσποινίδες εἰς τὴν
πρόσκλησιν αὐτῆς ; Ἡ μήπως ἡ ἱερὰ ἰδέα τῆς ἐπαναστά-

τῶνα πλείστοι χωρικοὶ γέροντες, γραῖαι, σύζυγοι, τέκνα δλοφυρόμενα. Τὸ θέαμα συνεκίνησε. Ὁ θεατὴς ὅστις μᾶς ἐπέ-
στειλε τὰς ἐντυπώσεις ταύτας διήρχετο ὀλίγα ἐπειτα λε-
πτὰ πρὸ τῆς Μεγάλης οἰκίας Μελά, κατὰ τὰ Δικαστήρια,
ἐνθα πρὸ ἐνὸς μεσιτικοῦ γραφείου εἶχε συγκεντρωθῇ πλῆθος
μεσιτῶν μεγάλων καὶ μικρῶν, ἐν οἷς ἱκανοὶ ὀψίπλουτοι, καὶ
συνεζήτουν διὰ τὸ συνάλλαγμα, τὴν ἐπιλεγομένην κάμπιαν!
Δὲν εἶναι φρικώδης εἰκὼν ἀντιθέσεων;

Γνωρίζετε ὅτι ὁ κ. Αἰμίλιος Νέγρης ἐκηρύχθη ἄσωτος υἱός.

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὁ ἐξῆς διάλογος μεταξὺ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ νεαροῦ Αἰμιλίου:

— Εἶναι ἀληθές ὅτι ἐξώδευσε ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ Δ.αστήματος 50,000 δραχμὰς;

— Ναί.

— Καὶ ποῦ τὰς ἐξώδευσε;

— Εἰς παρεκτροπὰς τῆς νεότητος.

Εἶχε διαδοθῇ ἐσχάτως ὅτι οἱ ὁμογενεῖς ἐπρόκειτο νὰ λά-
θουν εἰς ἐργολαβίαν τὰς ἀκαθαρσίας τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ὁ νεώτερος Ἀριστοφάνης κ. Στεφανίδης μαθὼν τὴν εἴ-
δωσιν εἶπεν, ἀφοῦ προηγουμένως ἔστριψε τὸν μύστακα:

— Ἀφοῦ φάγανε τὰ χρήματά μας, ἄς φάνε τώρα καὶ
τὰ ! μας.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀστείου τοῦ πράγματος ἡ ἐπιχείρησις
αὕτη, ἂν πραγματοποιηθῇ, θὰ τιμῇσιν πολὺ τοὺς ὁμογενεῖς.

Ὁμιλοῦμεν ὀλίγον καὶ περὶ τῆς χυδαίας μορφῆς τοῦ κ.

Παπούδωφ; Ὁ ὁμογενὴς αὐτὸς εἶναι ὡς γνωστὸν ὁ φωτο-
δότης τῶν Ἀθηνῶν ἐν καιρῷ νυκτός.

Εἶναι τοῦτέστιν ὁ διευθύνων τὴν ἐταιρίαν τοῦ ἀεριό-
φωτος.

Ἐπάρχουσι νύκτες καθ' ἃς ὅλων τῶν φανῶν τὸ φῶς συγ-
κεντρωμένον δὲν θὰ ἤρκει νὰ φωτίσῃ τὴν εὐαγῇ μύτην τοῦ
κ. Παπούδωφ.

Τί συμβαίνει; Ὁ ἄνθρωπος οἰκονομεῖ φῶς διὰ τὴν τσέ-
πην του.

Ἡ ἐταιρία αὕτη καθὼς ἀκούομεν ἔχει καὶ ἓνα διαχειρι-
στὴν ὅστις ἄλλο τίποτε δὲν κάμνει παρὰ νὰ διαχειρίζεται.

Κύριε Δήμαρχε, μποροῦμε νὰ σᾶς ποῦμε καὶ τι;

Στείλε κλητῆρας εἰς τοῦ κ. Παπούδωφ!

Εἰς **Θυμολέων** ἐκ Πειραιῶς μᾶς γράφει τί ὑποφέρουν
οἱ Εὐέλπιδες ἀπὸ τὰς γεροντικὰς ἰδιοτροπίας τοῦ Διοικητοῦ
τῆς Σχολῆς. Δὲν εἶναι Διοικητὴς, ἀλλὰ Κέρβερος. Ἄν ἡδύ-
νατο, θ' ἀφήρει ἀπὸ τοῦς σπουδάζοντας τὰ ἀναπνευστικὰ
αὐτῶν ὄργανα, διὰ νὰ μὴν ἀναπνεύουν. Ὅταν ἐνίοτε τοὺς
διδεῖ ἄδειαν, εἰκοσίτετράωρον φέρ' εἰπεῖν, ἀποπειρᾶται προ-
ηγουμένως ἢ ἐπομένως τὴν ἄδειαν αὐτὴν νὰ τὴν ἱβγάλῃ
ἀπὸ τὴν μύτην των, καθὼς ἐξέρχεται ὁλόκληρος ὄφρις ἀπὸ
τὰ ἑκ τινος χημικῆς ὕλης δηλητηριώδη παίγνια τῶν μι-
κρῶν. Τότε θὰ γίνουσι αἱ μακροχρόνιαι ἐπιθεωρήσεις, τότε
θὰ ἐξετασθοῦν νὰ θυλάκια ἂν εἶναι καλῶς ἐρράμμενα καὶ
τόσαι ἄλλαι γραῶδεις ἐπιμέλειαι. Ἐντεῦθεν οἱ σπουδα-
σταὶ ὀνομάζουσι τὴν Σχολὴν *Κτίριον τῶν βασάνων*. Διὰ
νὰ λάβητε μικρὰν ἰδέαν περὶ τοῦ δικαίου τῆς ὀνομασίας,
ἄρκει νὰ μάθετε ὅτι τὸ πρῶτ' τῆς καθαρᾶς Δευτέρας ἐνῷ κα-
τάκοποι οἱ Εὐέλπιδες ἀπὸ τὰς διασκεδάσεις τῆς προτερείας
παρήσαν τὴν 8ην π. μ. ὥραν εἰς τὴν Σχολὴν, ὁ Κέρβερος
περιμένων εἰς τὸν πρόδρομον τοῦ Καταστήματος τοὺς διέ-

σεως δὲν συγγέεται παρ' ἡμῖν μετὰ τῆς ληστείας; ἢ μή-
πως τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα δὲν εἶναι μεταλλεῖα
ἐπιτηδεύων τινῶν, ἀλλ' ἐντιμοτάτων ἀναμφιβόλως προσώ-
πων; Ἐν ὅμῳ ἡ Ἑλλάς ἦτο γῆ, ἐξ ἧς ἡδύνατο νὰ ἀνα-
φυῇ εἰς μόνος ἀνὴρ μηδενιστικῆς ἀποφάσεως, ἃ βεβαίως ὁ
Κουμουνδούρος δὲν ἐκυβέρνησε τότε μετὰ τοῦ βουλευματίου
Παπαμιχαλοπούλου καὶ ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ ἦτο Ἑλλάς. θὰ
ἦτο ὅμῳ Ρωσσία, ἴσως μὲν τυραννοκτόνος, ἂν εἶχε καὶ
αὕτη τυράννους, ἀλλ' ἐπίσης μεγάλη, ἐπίσης ἀποφασιστικὴ,
ἐπίσης ἐνδοξος. Ἰσως θὰ ὠμίλει ὀλιγώτερα περὶ τῆς εὐ-
κλείας τῶν προγόνων της, ἀλλὰ θὰ ἐνέκλειεν εἰς τὰ στέρνα
τῶν τέκνων της μέλλον, περιλαμβάνον ὅσους αἰῶνας δύνα-
ται νὰ ἀναπαραστήσῃ ἀνθρωπίνην φαντασίαν.

IV

Ἀληθῶς εἶσαι ἀγία, ὦ Ρωσσία! ὅχι διὰ τὰ πέντε δυσ-
σεκατομύρια καμπανῶν, αἵτινες ἀντηχοῦσιν ἀπὸ Πετρο-
πόλεως μέχρι τῶν ἐπιστημονικῶν συνόρων τοῦ λόρδου Βή-
κονσφιλ, ἀλλὰ διὰ τὸν σφοδρὸν τῶν τέκνων σου ἔρωτα πρὸς
τὴν ἐλευθερίαν, ὅστις ὑπερβαίνει πᾶν ὅ,τι σύμπαντα τὰ
ἔθνη ἐδιδάχθησαν καὶ ἐφαντάσθησαν μέχρι τοῦδε. Ἄς κλαύ-
σωμεν ἓνα Καίσαρα, ἀλλ' ἃς θαυμάσωμεν καὶ μεγαλύνω-
μεν τὴν Ρωσσίαν.

Χεσιμὲς ὁ Ἰμδριος.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ἐν ᾧ ἀπηγγονίζετο περίφημος κλέπτης, συλλαμβάνεται
ἐπ' αὐτοφόρῳ ἕτερος, κλέπτων τὸ βαλάντιον κυρίου τινός
ἐκ τῶν παρευρισκομένων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ὁ Δικαστὴς: Πῶς! τολμᾷς καὶ ἐνώπιον ἀκόμη τῆς
ἀγχόνης νὰ κλέπτῃς;

Ὁ Βαλαντιοτόμος: Καὶ τί! διότι συμβαίνουν ναυά-
για, δὲν πρέπει νὰ ταξειδεύῃ κανεὶς ποτέ;

Ὁ Κύριος Α . . . ἀνάπτει ἓν σιγάρον, καὶ κάμνει φρί-
κώδη μορφασμόν.

— Γλάννη! ποῦ 'ς τὸ δικάβολο ἐπῆρες αὐτὸ τὸ σιγάρο;

— Ἀπὸ τὸ κόκκινο κουτί, ἀφέντη!

— Ζῶον, ἐλησμόνησες ὅτι τὸ κουτί ἐκεῖνο εἶνε διὰ τοὺς
φίλους;

ταξε πάραυτα νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς τάξεις, ἐνδεδυμένοι τὴν μεγάλην στολὴν τῶν καὶ περιμένοντες τοὺς Καθηγητὰς οἱ ὅποιοι φυσικὰ δὲν ἦλθον. Κατόπιν, ἀντὶ νὰ τοὺς στείλῃ εἰς τὸ Φάληρον διέταξε περίπατον εἰς τὴν Καλλιθέαν. Ὁ Β-πειτα εἰς τοὺς κοιτῶνάς των κατέσχεν ἐκ τῶν μὴ διὰ κλεί-θρου κεκλεισμένων κιβωτίων ἐνδύματα τὰ ὅποια οἱ σπου-δασταὶ εἶχον, διότι πρὸ τριῶν περίπου μηνῶν τοῖς καθυ-στεροῦν τὰ κατὰ τὸν κανονισμόν καινουργῇ κατ' ἔτος δι-δόμενα. Τὴν ἐπαύριον τιμωρίαι λοχιῶν, φυλακίσεις φοιτη-τῶν καὶ ἀγαλλίας τοῦ Διοικητοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐσφρονίσθη ἀπὸ τὰς περυσινὰς συμ-φοράς.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Μαυροβουνίου, οἱ δύο Ἀλέξανδροι περ-νοῦν θαυμάσια, καλοτρῶγουν, καλοπίνουν, καλοκοιμῶνται καὶ παχαίνουν ἐν Κετίνῃ καὶ ὅτι, ὁ μὲν πολεμικὸς Κο-μεντατόρος κ. Λογοθέτης ἀκονίζει κάθε πρωτὶ τὸ ἱστορικὸν γλαταγάνι του, διὰ νὰ κατέλθῃ μ' ἐθελοντὰς Μαυροβου-νίους εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου, ὁ δὲ εἰρηρικὸς Καβα-λῆρος κ. Λεονάρδος μεταφράζει χάριν τοῦ νέου θεάτρου τοῦ κ. Τσόχα, τὸ δράμα «ὁ βασιλεὺς Βουκασίν» (Le roi Vou-ACHINE) ὅπερ συνέγραψεν ὁ ποιητικώτατος ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου Νικόλαος Ι.

Ὁ κ. Καμπούρουλος τῆς Ἑφημερίδος δὲν θὰ μῆρε χαμπάρι ὅτι ἐτελείωσαν αἱ ἀποκρηαῖς καὶ διὰ τοῦτο μᾶς ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ Βέης τῆς Τύνιδος ἐπαρασημοφόρησε τὸν ἐνδεκαετῆ Τοτὸν Γεννάδην μὲ παράσημον *Nisân 'Iftixâr* καὶ ὅτι ἔγεινε μάλιστα καὶ ἀξιωματικὸς.

*Ἄν δὲν εἶναι ἐν τούτοις ἀποκρηατικὸν τὸ μασκαραλῆκι αὐτὸ, νὰ μᾶς ζήτη τὸ νέο *μαμαμουσάκι* μας.

Καὶ τώρα δύνανται ὅλοι οἱ ἀρχοντοχωριάτες τῶν Ἀθη-νῶν μιμούμενοι τὸν Ἀθάνατον ἥρωα τοῦ Μολιέρου νὰ γί-νουν, ἂν θέλουν, *Καραμπαμπᾶ Σαχέμ*.

Τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἀγγελίας τοῦ φόνου τοῦ αὐτο-κράτορος ἡ *Παλιγγενεσία* περιέχουσα κύριον ἄρθρον μάλι-στα περὶ τοῦ «μεταστάντος» τῆς Ὁρας ἐξῆλθεν εἰς τὰς ὁδοὺς χωρὶς πένθους.

Ἐν τούτοις θὰ παρατήρησε κανὲν μέλος τῆς δυναστείας τῶν Ἀγγελοπούλων ὅτι μπορεῖ ἐν ἀπωτέρῳ μέλλοντι νὰ συνάψῃ δεσμούς ἢ μωραῖτοπειραιώτικη αὐτὴ δυναστεία μὲ τὴν τῶν Τσάρων, ἐφ' ᾧ καὶ τὴν ἐπιούσαν ἐπεκνηφώρησε ἐπα-γορθώσασα τὸ διπλωματικὸν σφάλμα τῆς προτεραιάς.

Θυμᾷ τι τῆς πυρκαϊᾶς τῆς Πλάκας ἐγένετο καὶ ἡ διὰ βροχὴν πλήρης ἀποσκευὴ τοῦ διπλωμάτου Σούτσου, τοῦ γνωστοῦ εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Γιαννοπούλου ὑπὸ τὸ ὄνομα *petit parfumé*.

Στρατιώτης δὲν ξεύρομεν ποίου τάγματος ζητεῖ ἐπιμό-νω, νὰ παρουσιασθῇ ἄπ' εὐθείας εἰς τὸν λοχαγόν του.

Τῷ ἀπονέμεται αὐτὴ ἡ ἄδεια καὶ

— Κύριε Λοχαγέ, εὐσεβάστως ζητῶ δύο ἡμερῶν φυλά-κισιν.

— Διατί;

— Μ' ἔφαγε μιὰ ἐβδομάδα ὑπηρεσία, θέλω νὰ πᾶ' νὰ ἡσυχάσω ὀλίγο.

Καὶ τῷ ἐδόθη διὰ τὴν εὐφυΐαν του 24 ὥρῶν ἄδεια γλεν-τιοῦ.

ΔΙΚΗ ΜΑΚΡΑΚΗ

Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων συνέκειτο ὑπὸ τοῦ κ. Χρήστου Δέδε προεδρεύοντος καὶ τῶν δικαστῶν κ. κ. Φα-σιλάκη, Ῥάγκου, Βώκου καὶ ἐνὸς ἄλλου. Εἰσαγγελεὺς ὁ κ. Μπένσης. Συνήγοροι τοῦ κατηγορουμένου πάλιν ὁ κ. Πα-λαμῆδης καὶ ὁ βουλευτὴς Σύρου κ. Γρυπάρης. Πλήθος πολὺ. Εὐτυχῶς τὸ ἐντὸς τῶν κιγκλίδων διαμέρισμα ἐπεφυλάχθη μόνον διὰ τοὺς δικηγόρους, τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς δημο-σιογράφους. Παρὰ τὸν Μακράκην πυραμὶς βιβλίων, τὰ ὅ-ποια λοξῶς ἐβλεπεν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς.

Νοστιμώτατον ἐπεισόδιον. Ὁ κ. Πρόεδρος ἐρωτήσας τὸν κ. Μακράκην ἂν εἶναι ἄγαμος καὶ τούτου ἀπαντήσαντος ὅχι ὁ κ. Πρόεδρος τὸν ξαναρωτᾷ:

— Ἐχετε τέκνα;

Εὐτυχῶς ἐγκαίρως ἀπέσυρε τὴν ἐρώτησιν, τὸ δὲ ἀκροα-τήριον ἔμεινε μὲ τὴν ἀμφιβολίαν ἂν ὁ πρόεδρος ἤμαρτε τὴν γλῶσσαν ἢ τὴν συνείδησιν.

Τὰ περὶ ἀναβολῶν τερτίπρια ἐτέθησαν πάλιν ὑπὸ τοῦ δεινοῦ κ. Παλαμῆδης. Ἡ κυριωτέρα ἐνστάσις ἀναβολῆς ἦτο ὅτι δὲν ἐκλητεύθησαν ἀρχιερεῖς τινες, περὶ ὧν ὁ Μακράκης εἶχεν ὑποβάλλει αἰτήσεις προηγουμένως εἰς τὴν εἰσαγγε-λίαν. Ἦσαν δὲ, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ συνηγόρου, ἀναγκαῖοι οἱ ἀρχιερεῖς ὡς ἀρμοδιώτεροι νὰ κρίνωσι ἂν τὸ περὶ τρι-συνθέτου δόγμα τὸ ὅποιον ὁ Μακράκης πρεσβεύει ἀποτελῇ αἵρεσιν ἢ ὄχι.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀντέκρουσε τὴν πρότασιν διὰ τοῦ αὐτοῦ περιφρονητικοῦ, ἀστείου μετέχοντος, ὅρους του, ὑποστηρί-ξας ὅτι μετὰ τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας ὑπάρχουσι καθηγηταὶ τῆς θεολογικῆς σχολῆς, μεθ' ὧν κάλλιστα δύ-ναται νὰ συζητήσῃ ὁ κ. Μακράκης. Ἄν ὡς ἐκ περισσοῦ, προσέθηκεν ὁ εἰσαγγελεὺς, ζητῇ καὶ τὴν κλήτευσιν τῶν Ἀρχιερέων ὁ Μακράκης, τοῦτο πράττει διὰ νὰ τοὺς ἐξευ-τελίσῃ.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτοῦ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως δὲν ἦτο πολὺ κολακευτικὸς διὰ τοὺς ἀγιωτάτους Συνοδικούς, καθόσον ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Μακράκης ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐ-ξευτελίσῃ ἀγίους ἀνθρώπους.

Ἠγέρθησαν καὶ ἄλλαι ἐνστάσεις ἀναβολῆς, ὅλαι δὲ ἀ-περρίφθησαν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου διὰ μακρᾶς ῥητολογημέ-νης ἐκθέσεως.

Παρεμβληθεῖσων ἄλλων δικῶν, ἡ **Δίκη Μακράκη** διεκόπη διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ σήμερον.